

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem rozhodl samosoudcem Ing. Mgr. M. J. B. ve věci

žalobce: I. H., narozen „X“, resp. „X“,
státní příslušník Pákistánu,
t. č. pobytem v Zařízení pro zajištění cizinců, Vyšní Lhoty 234, 739 51
Vyšní Lhoty,

proti

žalované: Policie České republiky, Krajské ředitelství policie Ústeckého kraje,
sídlem Masarykova 930/27, 400 01 Ústí nad Labem,

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 7. 1. 2022, č. j. KRPU-142645-67/ČJ-2021-040022-SV-CV,

takto:

I. Žaloba se zamítá.

II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce se žalobou podanou v zákonem stanovené lhůtě domáhal zrušení rozhodnutí žalované Policie České republiky, Krajského ředitelství policie Ústeckého kraje, ze dne 7. 1. 2022, č. j. KRPU-142645-67/ČJ-2021-040022-SV-CV, kterým byla podle § 124 odst. 3

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

zákona č. 326/1999 Sb., o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „zákon o pobytu cizinců“) ve spojení s § 124 odst. 2 téhož zákona o třicet dnů prodloužena doba žalobcova zajištění za účelem správního vyhoštění stanovená rozhodnutím žalované ze dne 20. 8. 2021, č. j. KRPU-142645-18/ČJ-2021-040022-SV-CV, na devadesát dnů a poté prodloužená o šedesát dnů rozhodnutím žalované ze dne 13. 11. 2021, č. j. KRPU-142645-57/ČJ-2021-040022-SV-CV.

Žaloba

2. V žalobě žalobce namítal, že žalovaná porušila § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve spojení s čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod. Žalovaná současně podle žalobce porušila § 3 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“), neboť nezjistila stav věci, o němž nejsou důvodné pochybnosti. Žalobce měl za to, že si žalovaná v rozporu s § 50 odst. 2 a 3 správního řádu neopatřila dostatek podkladů pro vydání rozhodnutí a nevyšla ze spolehlivě zjištěného stavu věci a v rozporu s § 50 odst. 4 správního řádu nepřihlédla ke všemu, co v řízení vyšlo najevo. Podle žalobce žalovaná porušila rovněž § 68 odst. 3 správního řádu, neboť napadené rozhodnutí je nezákonné, žalovaná v něm nesleduje účel a konkrétní kroky k tomu vedoucí, kdy vytváří časovou rezervu, která není zákonným důvodem pro prodlužování zajištění. Žalobce podotkl, že pokud skutečně dojde k nějaké události, nic žalované nebrání, aby zajištění o pár dnů opětovně prodloužila. Dodal, že se jedná o zásadní pochybení žalované, které má za následek nezákonné prodloužení zajištění.

Vyjádření žalované k žalobě

3. Žalovaná ve svém vyjádření konstatovala, že v napadeném rozhodnutí jasně vymezila, které úkony je třeba v souvislosti s realizací správního vyhoštění žalobce učinit a které již učiněny byly. Připomněla, že dne 6. 12. 2021 na základě telefonického kontaktu s Ředitelstvím služby cizinecké policie zjistila, že žalobci byla zajištěna letenka do Pákistánu na 14. 12. 2021, nicméně tehdy nebylo možné žalobce vyhostit, neboť se nestihl včas dopravit jeho cestovní doklad na zastupitelský úřad Pákistánu. Opětovným telefonickým kontaktem s Ředitelstvím služby cizinecké policie žalovaná dne 4. 1. 2022 zjistila, že žalobcova totožnost byla ověřena a bude mu vystaven náhradní cestovní doklad; následně obdržela informaci, že žalobci již byl vystaven nouzový cestovní doklad a žalobce byl zařazen do letu zajištěného Frontexem, který se koná dne 8. 2. 2022. Žalovaná dodala, že by se mohlo stát, že let bude z nějakých příčin o několik dnů posunut, a proto ji Ředitelství služby cizinecké policie požádalo o prodloužení zajištění do maximální možné zákonné lhůty, tj. do 14. 2. 2022. Podle žalované je správní vyhoštění žalobce v prodloužené době zajištění reálné. Zdůraznila, že není rozhodné, na kdy se Ředitelství služby cizinecké policie podaří zajistit žalobci odlet, nýbrž to, že byla ověřena jeho totožnost, byl vydán náhradní cestovní doklad a lhůta k zajištění neuplynula před realizací správního vyhoštění. Podle žalované nelze datum odletu z mnoha důvodů garantovat, jedná se o prvotní informaci o možném datu odletu a mohlo by se stát, že by se i další odlet posunul např. z důvodu celosvětové pandemie Covid 19. Žalovaná uzavřela, že řízení vede aktivně, svědomitě a s náležitou pečlivostí, rozhodnutí vydala v souladu s právními předpisy a náležitě je odůvodnila. Navrhla zamítnutí žaloby pro nedůvodnost.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Posouzení věci soudem

4. O žalobě soud v souladu s § 172 odst. 5 věta druhá zákona o pobytu cizinců rozhodl bez jednání, neboť žádný z účastníků řízení nenavrhł nařízení jednání a ani soud nepovažoval nařízení jednání za nezbytné.
5. Napadené rozhodnutí soud přezkoumal v řízení podle části třetí hlavy druhé prvního dílu zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), který vychází z dispoziční zásady vyjádřené v § 71 odst. 1 písm. c), písm. d), odst. 2 věť druhé a třetí a v § 75 odst. 2 věť první s. ř. s. Z této zásady vyplývá, že soud přezkouvává zákonnost rozhodnutí správního orgánu pouze v rozsahu, který žalobce uplatnil v žalobě nebo během třicetidenní lhůty po oznámení napadeného rozhodnutí ve smyslu § 172 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců. Povinností žalobce je proto tvrdit, že rozhodnutí správního orgánu nebo jeho část odporuje konkrétnímu zákonnému ustanovení, a toto tvrzení zdůvodnit. Nad rámec žalobních bodů musí soud přihlédnout toliko k vadám napadeného rozhodnutí, k nimž je nutno přihlížet bez návrhu nebo které vyvolávají nicotnost napadeného rozhodnutí podle § 76 odst. 2 s. ř. s. Takové nedostatky však v projednávané věci nebyly zjištěny.
6. Z obsahu správního spisu soud zjistil následující skutečnosti podstatné pro rozhodnutí o žalobě. Žalobce byl dne 19. 8. 2021 kontrolován policejní hlídkou dopravního inspektorátu Most, bylo zjištěno a ověřeno, že mu byl uložen trest vyhoštění, bylo rozhodnuto o jeho správním vyhoštění a je podezřelý z trestného činu podle § 337 odst. 1 písm. b) zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, a proto byl podle § 76 odst. 1 zákona č. 141/1961 Sb., trestní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „trestní řád“) v 11:10 hodin zadržen. Při zadržení měl žalobce u sebe hotovost ve výši 9 660 Kč. Po konzultaci s dozorcí státní zástupkyně byla věc podle § 159a odst. 1 písm. a) trestního řádu odevzdána žalované k projednání jiného správního deliktu. Poté byl žalobce v 14:24 hodin zajištěn podle § 27 odst. 1 písm. d) zákona č. 273/2008 Sb., o Policii České republiky.
7. Ve správním spisu je založeno rozhodnutí žalované ze dne 28. 11. 2016, č. j. KRPU-233843-57/ČJ-2016-040022, které nabylo právní moci dne 6. 12. 2016 a jímž byl žalobce podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a 2 zákona o pobytu cizinců vyhoštěn z území České republiky s tím, že mu nelze umožnit vstup na území Evropské unie po dobu tří let od okamžiku, kdy pozbude oprávnění k pobytu, a k vycestování z území České republiky mu byla stanovena doba padesáti dnů od právní moci rozhodnutí. Rozhodnutím ze dne 20. 7. 2019, č. j. KRPU-233843-99/ČJ-2016-040022, které nabylo právní moci dne 9. 8. 2019, žalovaná podle § 100 odst. 1 a odst. 3 písm. a) zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „správní řád“) obnovila řízení o žalobcově správním vyhoštění ukončené zmíněným rozhodnutím ze dne 28. 11. 2016. V obnoveném řízení žalovaná rozhodnutím ze dne 28. 5. 2020, č. j. KRPU-233843-138/ČJ-2016-040022, které nabylo právní moci dne 7. 5. 2021, podle § 119 odst. 1 písm. c) bod 1 a 2 zákona o pobytu cizinců vyhostila žalobce z území České republiky s tím, že mu nelze umožnit vstup na území Evropské unie po dobu tří let od okamžiku, kdy pozbude oprávnění k pobytu, k vycestování z území České republiky mu stanovila dobu šedesáti dnů od právní moci rozhodnutí a vyslovila, že neexistují důvody znemožňující žalobcovo vycestování, které je tudíž možné. Policie České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, rozhodnutím ze dne 7. 5. 2021, č. j. CPR-25978-3/ČJ-2020-930310-V243, které nabylo právní moci dne 7. 5. 2021, v řízení o žalobcově odvolání změnila rozhodnutí žalované ze dne 28. 5. 2020 tak, že vypustila část Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

textu ve výroku stanovujícím dobu k vycestování, aniž by však změnila délku této doby, a ve zbytku předmětné rozhodnutí potvrdila. Ve správním spisu je dále založeno rozhodnutí Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 7. 7. 2021, č. j. MV-107497-2/OAM-2018, jímž bylo řízení o žalobcově žádosti o udělení mezinárodní ochrany, podané dne 28. 6. 2021, zastaveno podle § 11a odst. 2 zákona č. 325/1999 Sb., o azylu, a to včetně doručení potvrzující doručení tohoto rozhodnutí žalobci do vlastních rukou dne 16. 7. 2021, kdy předmětné rozhodnutí nabylo právní moci.

8. Dne 20. 8. 2021 od 13:47 hodin byl se žalobcem za přítomnosti tlumočníka sepsán úřední záznam o podání vysvětlení. Žalobce uvedl, že do České republiky přicestoval v roce 2016, cílovou zemi neměl, hledal takovou, kde bude mít. Poznamenal, že zde pobýval nelegálně, proto dostal správní vyhoštění, čtyřikrát požádal o azyl, neboť v zemi původu je jeho život v ohrožení, a domníval se, že když podal žádost o azyl, je v České republice legálně. Pobýval zde nejprve v Zařízení pro zajištění cizinců Balková, poté v Kostelci nad Černými lesy, v Karlových Varech a v Chomutově. Vysvětlil, že jiné datum narození (25. 12. 1996) v minulosti uváděl proto, že u sebe neměl cestovní doklad a spletl se. Doplnil, že o azyl žádal jen v České republice, udělen mu nebyl. Žalobce prohlásil, že si je vědom toho, že pobýváním v České republice bez platného povolení k pobytu porušuje české zákony. K dotazu na propadlou platnost cestovního pasu žalobce podotkl, že cestovní pasy vydává ambasáda v Německu a žalobce neměl žádné vízum, aby tam mohl vycestovat. Konstatoval, že na území České republiky a Evropské unie nemá žádné rodinné vazby, ani osoby, ke kterým by citový vztah, a nemá ani žádné kulturní, společenské či ekonomické vazby či poměry navázané k České republice. V Pákistánu má žalobce rodinu, rodiče, sourozence, má k Pákistánu dobré vazby. V České republice žalobce pracoval v kebabu v Chomutově, ale teď již nikde nepracuje, požádal o povolení k pobytu na sloučení s družkou, ale když se rozešli, tak byla žádost zamítnuta. K dotazu na možná nebezpečí v Pákistánu žalobce uvedl, že tam někdo zabil člena parlamentu a oni si myslí, že to byl žalobce; měl za to, že mu ze strany úřadů nic nehrozí, spíše ze strany rodiny. Na otázku, zda má dostatek finančních prostředků k návratu do Pákistánu, žalobce odpověděl, že v současné době peníze nemá. Uzavřel, že si chce koupit letenku a odletět do Turecka.
9. Žalovaná si opatřila informaci Ministerstva vnitra, odboru azylové a migrační politiky, ze dne 3. 8. 2021, popisující bezpečnostní a politickou situaci v Pákistánu v srpnu 2021, a dne 20. 8. 2021 vydala rozhodnutí o zajištění žalobce, které nabylo právní moci téhož dne.
10. Dne 21. 8. 2021 žalovaná požádala Policii České republiky, Ředitelství služby cizinecké policie, (dále jen „Ředitelství“) o zajištění cestovního dokladu pro žalobce a zaslala jí se žalobcem vyplněný formulář žádosti. Ve správním spisu je současně založena kopie žalobcova cestovního dokladu č. NC6907831 platného do 22. 2. 2021. Podle úředního záznamu o zkoumání důvodů zajištění ze dne 25. 10. 2021 pracovnice žalované telefonicky kontaktovala Ředitelství a zjistila, že dne 14. 10. 2021 byla na zastupitelský úřad Pákistánu odeslána žádost o zjištění totožnosti a o vystavení cestovního dokladu. Ze sdělení Ředitelství ze dne 4. 11. 2021 vyplynulo, že dne 14. 10. 2021 byla podána žádost o readmisi žalobce jakožto státního příslušníka Pákistánu podle čl. 2 Dohody mezi Evropským společenstvím a Pákistánskou islámskou republikou o zpětném přebírání neoprávněně pobývajících osob, a to cestou Velvyslanectví Pákistánské islámské republiky v České republice (dále jen „Velvyslanectví Pákistánu“) na Ministerstvo vnitra Pákistánské islámské republiky. Dne 10. 11. 2021 se uskutečnil konzulární pohovor se žalobcem. Následně

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalovaná dne 13. 11. 2021 vydala rozhodnutí, jímž prodloužila dobu žalobcova zajištění o šedesát dnů a které nabylo právní moci dne 13. 11. 2021.

11. Podle úředního záznamu o zkoumání důvodů zajištění ze dne 6. 12. 2021 pracovnice žalované telefonicky kontaktovala Ředitelství a zjistila, že nový cestovní doklad žalobce bude poslán na Velvyslanectví Pákistánu nejdříve po 15. 12. 2021, a proto byl žalobcův odletu zajištěný přes Frontex na 14. 12. 2021 zrušen. Ze sdělení Ředitelství ze dne 5. 1. 2022 vyplynulo, že dne 3. 1. 2022 Ředitelství obdrželo e-mailem informaci z Velvyslanectví Pákistánu o rozhodnutí o vystavení nouzového cestovního dokladu žalobci, a proto byl žalobce zařazen do návratového letu do Pákistánu konaného dne 8. 2. 2022. Podle úředního záznamu o zkoumání důvodů zajištění ze dne 4. 1. 2022 pracovnice žalované telefonicky kontaktovala Ředitelství a zjistila, že žalobce byl zařazen do nejbližšího možného letu zajištěného Frontexem, který se koná 8. 2. 2022. Vzhledem k tomu, že by let mohl být z nějakých příčin (pandemie, nepřízeň počasí apod.) posunut, požádalo Ředitelství o prodloužení zajištění do 14. 2. 2022. Z úředního záznamu ze dne 6. 1. 2022 vyplynulo, že pracovnice Ředitelství si dne 10. 1. 2022 na Velvyslanectví Pákistánu převezme náhradní cestovní doklad žalobce s platností tři měsíce. Následně žalovaná dne 7. 1. 2022 vydala rozhodnutí, jímž prodloužila dobu žalobcova zajištění o třicet dnů a které nabylo právní moci dne 13. 1. 2022.
12. Na tomto místě soud předesílá, že po přezkoumání skutkového a právního stavu a po prostudování obsahu předloženého správního spisu dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
13. Podle § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců platí, že *„[p]olicie v rozhodnutí o zajištění stanoví dobu trvání zajištění s přihlédnutím k předpokládané složitosti přípravy výkonu správního vyhoštění. Při stanovení doby trvání zajištění je policie povinna zohlednit případy nezletilých cizinců bez doprovodu a rodin či jiných osob s dětmi. Je-li to nezbytné k pokračování přípravy výkonu správního vyhoštění, je policie oprávněna dobu trvání zajištění prodloužit, a to i opakovaně. V řízení o prodloužení doby trvání zajištění cizince za účelem správního vyhoštění je vydání rozhodnutí prvním úkonem v řízení. Odvolání, obnova řízení ani přezkumné řízení nejsou přípustné.“*
14. Soud považuje za nezbytné nejprve zdůraznit, že žalobce ze zákonem a soudní judikaturou vymezených podmínek pro prodloužení zajištění cizince zpochybňoval výhradně dobu, o kterou bylo jeho zajištění prodlouženo. Splnění ostatních podmínek žalobce nerozporoval, proto se jimi soud nezabýval, když meze soudního přezkumu ve správním soudnictví jsou podle § 75 odst. 2 věty první s. ř. s. vždy dány tím, jaké žalobní body žalobce uplatní.
15. Po prostudování odůvodnění napadeného rozhodnutí soud shledal, že žalovaná na jeho stranách 8 až 10 popsala, jaké kroky směřující k realizaci správního vyhoštění žalobce učinila v době trvání jeho zajištění (devadesát dnů) a prvního prodloužení zajištění (dalších šedesát dnů). Vysvětlila, že správní vyhoštění žalobce se nepodařilo realizovat v prodloužené době zajištění na základě jejího rozhodnutí ze dne 13. 11. 2021, neboť ačkoli byla podána žádost o vystavení nového cestovního dokladu žalobci, nepodařilo se před odletem zajištěným na 14. 12. 2021 tento cestovní doklad získat. Dne 6. 1. 2022 obdržela žalovaná informaci od Ředitelství, že dne 10. 1. 2022 bude na Velvyslanectví Pákistánu vyzvednut žalobcův náhradní cestovní doklad; žalobce byl zařazen do návratového letu zajištěného Frontexem, kdy nejbližší volný termín letu je 8. 2. 2022. Podle žalované je dán Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

důvod pro vydání rozhodnutí o prodloužení doby trvání zajištění, neboť je nezbytně nutné pokračovat v přípravě realizace správního vyhoštění a prodloužení doby trvání zajištění je nezbytné k dosažení výkonu správního vyhoštění. Žalovaná dodala, že ačkoli je realizace správního vyhoštění plánována na 8. 2. 2022, přistoupila k prodloužení doby zajištění o třicet dnů (do 14. 2. 2022), neboť se nedá vyloučit, že se plánovaný let z příčin nezávislých na její vůli (nepřízeň počasí, žalobcův zdravotní stav, Covid 19) neuskuteční a bude muset být přesunut na jiný den. Žalovaná konstatovala, že pokud by byl let posunut jen o jeden nebo dva dny, nebylo by možné za tak krátkou dobu znovu prodloužit dobu žalobcova zajištění a včas jej s tím seznámit. Žalovaná přihlédla též k žádosti Ředitelství, které si tyto skutečnosti uvědomuje a z praxe je mu známo, že se takové případy stávají a nelze je vyloučit.

16. Soud má za to, že z citovaného odůvodnění napadeného rozhodnutí zcela jednoznačně vyplývá, že pro účely vlastní realizace správního vyhoštění žalobce bude v době prodlouženého zajištění v délce třiceti dnů třeba vyčkat na termín odletu, který je předběžně sjednán na 8. 2. 2022. S ohledem na možný odklad tohoto termínu, který je správním orgánům řešícím vlastní vyhoštění znám z jejich praxe, žalovaná neprodloužila dobu zajištění jen do termínu odletu (o dvacet čtyři dny), nýbrž využila celou zákonem předvídanou maximální dobu zajištění vyplývající z § 125 odst. 1 zákona o pobytu cizinců (sto osmdesát dnů) a prodloužila dobu žalobcova zajištění o třicet dnů. Svůj postup žalovaná řádně zdůvodnila, když poukázala mimo jiné právě na možnost posunu termínu žalobcova odletu. Soud plně chápe riziko možného odkladu odletu včetně toho, že se o takovém odkladu může žalovaná dozvědět prakticky až bezprostředně před odletem (jeden či dva dny dopředu). V takovém případě by žalovaná, pokud by prodloužila dobu zajištění jen do odletu 8. 2. 2022 (o dvacet čtyři dny), skutečně jen stěží stihla vydat rozhodnutí o dalším prodloužení zajištění a seznámit s ním žalobce. Posun termínu odletu o pouhý jeden den by tak mohl zmařit účel žalobcova zajištění a znemožnit realizaci správního vyhoštění. Soud proto akceptoval argumentaci žalované a souhlasí s tím, že bylo namístě prodloužit žalobcovo zajištění o celých třicet dnů.
17. Lze tedy uzavřít, že z napadeného rozhodnutí je seznatelné, které skutečnosti vzala žalovaná za základ svého rozhodnutí a jakými úvahami byla při rozhodování vedena. Soud tedy nezjistil žalobcem namítané porušení § 68 odst. 3 správního řádu, napadené rozhodnutí shledal dostatečně odůvodněným, a tudíž i přezkoumatelným. Zároveň je zcela zjevné, že zákonné podmínky pro prodloužení doby zajištění byly v případě žalobce splněny, nedošlo k namítanému porušení § 124 odst. 3 zákona o pobytu cizinců ve spojení s čl. 8 odst. 2 Listiny základních práv a svobod a čl. 5 odst. 1 písm. f) Úmluvy o ochraně lidských práv a základních svobod.
18. Na okraj soud poznamenává, že pokud žalovaná zjistí, že žalobce nebude moci z jakéhokoli důvodu odletět dne 8. 2. 2022 a že další možný termín odletu by připadl až na dobu po skončení žalobcova zajištění (tedy po 14. 2. 2022), je povinna jeho zajištění okamžitě ukončit a žalobce ze zajištění propustit (k tomu srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 23. 11. 2011, č. j. 7 As 79/2010-150, publ. pod č. 2524/2012 Sb. NSS).
19. Žalobce dále v žalobě uplatnil několik obecných námitek, když bez jakéhokoli upřesnění a bez vyličení konkrétních skutkových souvislostí s jeho případem tvrdil, že žalovaná porušila § 3 a § 50 odst. 2, 3 a 4 správního řádu. Takovéto obecné námitky nemají kvalitu Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

žalobních bodů, neboť každý žalobce je povinen vylíčit, jakých konkrétních nezákonných kroků, postupů, úkonů, úvah, hodnocení či závěrů se měl správní orgán vůči němu dopustit v procesu vydání napadeného rozhodnutí či přímo rozhodnutím samotným, a rovněž je povinen ozřejmit svůj právní náhled na to, proč se má jednat o nezákonnosti. Právní náhled na věc se přitom nemůže spokojit toliko s obecnými odkazy na určitá ustanovení zákona bez souvislosti se skutkovými výtkami (srov. rozsudek rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 20. 12. 2005, č. j. 2 Azs 92/2005-58, publ. pod č. 835/2006 Sb. NSS). Obdobně např. v rozsudku ze dne 17. 2. 2006, č. j. 8 Azs 134/2005-44, Nejvyšší správní soud konstatoval, že za žalobní body nelze považovat ani prostý výčet paragrafů správního řádu, které údajně žalovaný porušil, ani jejich parafrázi bez jakékoli specifikace.

20. Předmětné obecné námitky žalobce tudíž nelze vypořádat jinak než obecným způsobem. Soud proto konstatuje, že po prostudování napadeného rozhodnutí a správního spisu dospěl k závěru, že k namítanému porušení zmíněných ustanovení správního řádu nedošlo.
21. S ohledem na výše uvedené soud uzavírá, že neshledal namítaná porušení právních předpisů a napadené rozhodnutí považuje za dostatečně odůvodněné (tudíž přezkoumatelné) i zákonné. Soud tedy v mezích žalobních bodů vyhodnotil žalobu jako zcela nedůvodnou, a proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.
22. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 věty první s. ř. s. Žalobce neměl ve věci úspěch a žalovaná, již nad rámec běžné úřední činnosti žádné náklady nevznikly, ani náhradu nákladů řízení nepožadovala, proto soud vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat **kasační stížnost** ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, sídlem Moravské náměstí 611/6, 657 40 Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti **musí** být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

Ústí nad Labem 31. ledna 2022

8

41 A 1/2022

Ing. Mgr. M. J. B. v.r.
samosoudce

Shodu s prvopisem potvrzuje I. T.

(K.ř.č. 1 - rozsudek)